

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1108/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Тмушића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужилаштва у Чачку Ктo.бр.205/25 од 29.05.2025.године и Основног суда у Чачку Кв.бр.210/25 од 13.06.2025.године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Тмушића, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужилаштва у Чачку Ктo.бр.205/25 од 29.05.2025.године и Основног суда у Чачку Кв.бр.210/25 од 13.06.2025.године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужилаштва у Чачку Ктo.бр.205/25 од 29.05.2025.године одбачен је као недозвољен захтев за накнаду трошкова који је поднет од стране адвоката Ивана Тмушића, који је у предметном кривичном поступку имао својство браниоца по службеној дужности.

Решењем Основног суда у Чачку Кв.бр.210/25 од 13.06.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Тмушића, изјављена против решења Основног јавног тужилаштва у Чачку Ктo.бр.205/25 од 29.05.2025.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Иван Тмушић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијана решења и усвоји захтев за накнаду трошкова или да укине наведена решења и списе предмета врати Основном јавном тужилаштву у Чачку на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Тмушића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају подносилац захтева, адвокат Иван Тмушић је решењем Основног јавног тужилаштва у Чачку А.бр.154/23-КТИ.8/23 од 09.07.2023.године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА, против кога је вођен кривични поступак због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ.

Бранилац по службеној дужности, адвокат Иван Тмушић је дана 26.05.2025. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, те је о истоме одлучено побијаним правноснажним решењима, након чега је (уз пуномоћје окривљеног) поднео захтев за заштиту законитости јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног у конкретном случају није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је с тога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић